

Hoffmann'ın Masalları Operası

Work Title	Les contes d'Hoffmann
Alternative Title	Opéra fantastique en cinq actes
Composer	Offenbach, Jacques
Movements/Sections	5 Acts [more...]
Year/Date of Composition	1880
First Performance	1881-02-10 in Paris: Opéra-Comique
First Publication	1881 - Paris: Choudens Père et fils [more...]
Librettist	Jules Barbier (1825-1901)
Language	French
Composer Time Period	Romantic
Piece Style	Romantic
Instrumentation	voices, chorus, orchestra [more...]

Artistik dış görünüşüyle de bir Fransız'ı andıran Offenbach, Fransız komik operası (Opera Buffa)'nın ustası sayılır. Hızla üne eriştiği gibi, unutulmuş da çok çabuk olmuştur. Yaşamının sonuna doğru bestelediği Hoffmann'ın Masalları adlı, prolog ve epilogla beraber üç perdeli fantastik opera ile adını müzik tarihine yazdırmıştır. Besteci öldükten sonra Ernest Guirard (1837-1892) tarafından piyano partisi kullanılarak operanın orkestrasyonu yapılmış ve 10 Şubat 1881'de Paris'te Opéra Comique'de sahnelenmiştir.

Operanın konusunun da çok ilginç bir öyküsü vardır. Jules Barbier ve Michel Carré'nin yazdığı ve 1851'de oynanmış olan Hoffmann'ın Masalları adlı beş perdelik dramdan alınmıştır. Bu oyun yazar, romantik şair ve besteci olan E.T.A. Hoffmann'ın (1776-1822) yazdığı bazı fantastik öykülere dayanan serbest sahne dizilerinden ortaya çıkmıştır.

Opera amacıyla Berlin'den Nürnberg'e taşınan tarihi "Lutter ve Wagner" şarap mahzeninde sahnelenen oyunun başında ve sonundaki öğrenci sahnelerinde şairin kendisi de rol almıştır.

Gece Parçaları, Calot Tarzı Fantezi Parçalar ve Serapion Kardeşler adlı öykülerinde Hoffmann'ın yarattığı bazı karakterlerin öykülerini uzun ve üç bölümlü orta kısım izler. Bu sahnelerde değişik

karakterde olan üç kadın (Olympia, Giulietta, Antonia) ile Coppélius, Dappertutto, Dr. Miracle (Mucize) adlı kötülük örneği üç kişi karşı karşıya getirilir. Romantik şairin bu başarılı üç rakibi prolog ve epilogta görülen danışman Lindorf'un kişiliğinin üç yönünü, Goethe'nin Faus'unda Auerbach'ın mahzenindeki sahneyi anımsatan şekilde canlandırır. Aynı şekilde güzel, ama soğuk fahişe ve şarkıcı olan üç kadın, soğuk aşık karakterindeki Stella'nın kişiliğinin üç ayrı yönünü yansıtır. Eserin ana fikri teori ve gerçeğin uzlaşmadığı bir düş aleminde kaybolup giden bir romantiğin acı sonudur.

Offenbach bu eserinde yaşamı boyunca edindiği deneyimlerin hepsini bir araya toplamış, kendini bile aşmıştır. Paul Bekker, Offenbach ile Hoffmann arasındaki ilişkiye, bu Alman-Fransız bestecisinin çok anlamlı ve stilistik bulunduğu Fransız komik operasının unsurlarını, Alman romantizmini ve egzotik şekilleri içine alan bu opera müziğine dikkat çeker: "...O tıpkı yarattığı son kadın karakter Antonia gibiydi, sanatı için öldü. Onun kaderi insanda acıma duygusu uyandırır, ama besteci olarak görevini yerine getirmiştir. Bu veda eserinde, içindeki tüm tohumlar bahar çiçekleri gibi açar. Melodi ve ritim ustası Offenbach, böylece zengin hazinesinden pek çok ürünü bize sunar..."

Olympia'nın Aryası "Les Oiseaux dans la Charmille"
: Operanın 1. perdesi Paris'te bilgin Spalanzani'nin odasında geçer. Şair Hoffmann, bilginin yaptığı mekanik kukla Olympia'yı canlı sanarak aşık olur. Spalanzani kuklayı kurarak neşeli bir şarkı söylemesini sağlar: Çiçekli yoldaki kuşlar... (Les oiseaux dans la charmille). Bu arya ayrıca "Air de la poupée" (Bebeğin aryası) olarak da tanınır.

Barkarol "Belle nuit, o nuit d'amour" : Operanın 3. perdesi zengin ve koket Giulietta'nın Venedik'te büyük kanala bakan görkemli sarayında, bir yaz

gecesinde başlar. Güzel Giulietta hayranları arasında mutludur. Şair Hoffmann'ın arkadaşı Nikleus (mezzosoprano) ile gecenin güzelliğini, aşk gecesini tanımlayan ünlü barkorölü (Venedik stili gondol şarkısını) söyler: Belle nuit, o nuit d'amour (Güzel gece, ah aşk gecesi).

– Aktüze İ. Müziği Okumak. Pan Yayıncılık. Nisan 2003.

